

ærede Finansminister —, hvilken Fordel det var, at vi nu havde faaet en Hærlov, ifølge hvilken Soldaternes Antal ikke kunde stige. Nu kunde man ikke trods Folketingets Modstand blive ved at forhøje Militærudgifterne. Det forundrede mig noget, at den højtærede Konseilspræsident før nævnede den store Fordel, det nu vilde være, at vi fik bestemt, at Fæstningen skulde nedlægges til en bestemt Tid, og at vi derved skaffede Folketingets Veto, som hidtil var sat ud af Spillet, Respekt. Thi den ærede Konseilspræsident maa jo vide, at han ved at gennemføre denne Lov binder Folketingets Veto paa en meget værre Maade overfor den almindelige Værnepligt.

De Herrer, som ønske at stemme for denne Lov, maa jo vide, at det, der her forlanges, er ikke det alene, at vi skulde af med nogle flere Penge og til at udskrive nogle flere Soldater, men at det, vi skulde skrive under paa, er, at vore Efterkommere skulde blive ved med det, at Soldaterantallet skal blive ved med at stige (*Stemmer*: Nej, det er taget ud af Loven). Er det det? (*Zahle*: Det er 3,000 Mand mere end før.) Naa, det er da sket for nyelig, og det er undgaaet min Opmærksomhed.

Formanden: Jeg beder ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren og Taleren om ikke at inklade sig i Samtale med Medlemmerne.

Leth Espensen: Aa, det gør ikke saa nøje! Altsaa, det, der er Tale om her, er, at vi forøge Antallet af Soldater, idet vi komme ind paa en større Procent ved Soldaterudskrivningen. Jeg var ikke kloge, end at Antallet skulde stige med Befolkningen, det er altsaa en Fejl, som jeg antager, man kan undskylde, særlig da jeg straks sagde, at mine Betragtninger var Lægmandsbetragtninger. Jeg har ikke haft Tid og Lejlighed til at dyrke Politik i mange Aar, men jeg er ganske vis paa, at mine Betragtninger ved vor økonomiske Stilling ere rigtige, og at de almindelige Udtalelser, jeg er fremkommen med, ere Udtryk for det, Folk tænke ude i Bondelandet. Det er ikke det, man tænker herinde paa Københavns Gader, men jeg er ganske vis paa, at Folk ude i Bondelandet ville forstaa den Side af Sagen, jeg særlig har dvælet ved. Den økonomiske Side af Sagen har for dem Betydning, eftersom de opfatte det som en væsentlig Del af den Lykke, vi have i vort Fædre-

land, at vi nogenlunde have til Føden alle sammen.

Dermed kan jeg slutte. Jeg ser saadan paa den foreliggende Sag, og saadan tror jeg, man vil se paa den ude paa Landet, at vi ved at gaa ind paa Lovforslagene ville egentlig bære os ad paa samme Maade som en Mand, der sad ret ordentligt i det og en Gang imellem havde et Par Skilling den ene Dag, som han gav ud den næste Dag, men saa en skønne Dag kom i Tanke om, at han burde have noget at opbevare sine Værdier i. Saa bestemte han sig til at købe et stort brand- og dirkefrit Pengeskab for dog at værne sine Værdier. Denne Indretning var imidlertid dyr, og saa brugte han ikke alene de Penge, han havde, men han laante alle dem, han kunde faa at laane, og saa købte han Pengeskabet. Det viste sig imidlertid, at han ikke kunde laane Penge nok, og at Skabet hverken var brand- eller dirkefrit, og at han ingen Penge havde at komme i det.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Leth Espensen) indlod sig paa nogle økonomiske Betragtninger, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger til. Det ærede Medlem talte om, at 700 Mill. Kr. var vor Nettogæld, og mente, at det var vanskeligt for Folkene i Kellerrupkredsen at forstaa, hvad et saadant Tal vil sige, og saa havde det ærede Medlem fundet en Metode, hvorved han mente at kunne gøre Vælgerne derovre det begribeligt. Men det synes mig, at det ærede Medlem ikke har været heldig her. Maa jeg følge det ærede Medlem en lille Smule paa Vej med de Tal og gaa den Vej, som det ærede Medlem er slaaget ind paa. Det ærede Medlem siger, at 700 Mill. Kr. giver saadan noget som 700,000 Kr. pr. Landkommune. Nu findes der i samtlige disse Kommuner 375,000 Tdr. Hartkorn, og hvis det ærede Medlem vil regne efter, vil han komme til, at det er et Tal paa knebent 2,000 Kr. pr. Td. Hartkorn. Det er altsaa det Tal, som skulde være vor Nettogæld, naar de ejede deres Gaarde kvit og frit ude i Landet. Men derved har det ærede Medlem opnaaet at gaa ud og forskrække dem for et Gældsbeløb paa 2,000 Kr. pr. Td. Hartkorn, medens Gælden faktisk i Dag gennemgaaende er 3,500 Kr. pr. Td. Hartkorn. (*Leth Espensen*: Det er jo værre endnu!) Det er det Resultat, det ærede Medlem kommer til derved, at han lægger hele Landets offentlige og pri-